

VOGELVANGST VIERT IN GRENSSTREKEN NOG HOOGTIJ!

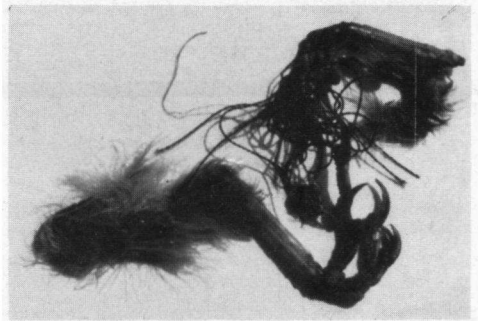
Stopt nu eindelijk de vogelvangst!

Eugen Tönnis

Leden van de Deutschen Bund für Vogelschutz e.V. deden op een excursie door 'De Weste-heide', niet ver van de Nederlands-Duitse grens bij Sittard, een vreselijke ontdekking. Bedekt onder voederresten troffen zij een hele berg Vinken en Putters aan. Waarschijnlijk waren de vogels door vogelvangsters bemachtigd om als kooivogel te gebruiken. Omdat ze echter een leven achter tralies niet gewend waren hebben zij zich door te fladderen uiteindelijk dood-gemarteld.

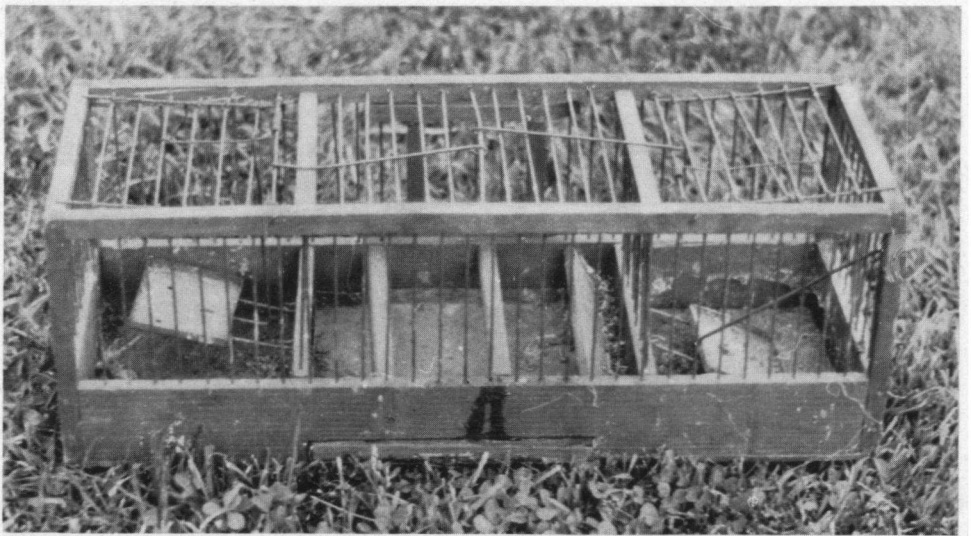
De volgende zondag konden de vogelvangsters bij hun werk verrast worden. Langs de grens hadden zij in Nederland en Duitsland talloze, 6 meter lange, Japanse mistnetten opgesteld. Zij hielden complete drijfjachten op de zwermen uitrustende vogels, om ze in de netten te jagen. Met behulp van de politie kon ditmaal een eind gemaakt worden aan het spul. In elk geval vluchtten de vogelvangsters voor de ogen van de politieagenten en vogelbeschermers de grens naar Nederland over, voordat ze gepakt konden worden. Dit vooral is echter nog onbelangrijk in vergelijking tot wat er zich een maand later afspeelde. Jagers en politieambtenaren troffen onder, door Nederlandse vogelvangsters in Duitsland opgestelde, Japanse mistnetten talloze dode Pimpelmezen, Koolmezen en een Roodborst aan welke de stropers bij het uit de netten halen de koppen hadden afgetrokken. Voor hen waren dat immers 'onbruikbare' vogelsoorten...

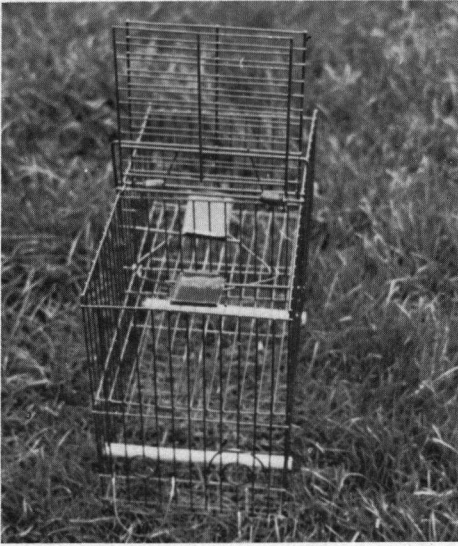
Eén van de in beslaggenomen vangkooien.

Eén van de vogelpootjes die in de mistnetten achterbleven...

Zulke aanblikken zijn voor de vogelbeschermers in de grensgebieden helaas niet ongewoon. Zo werd een jaar geleden een mistnet in beslag genomen, dat vol vogelpootjes hing. De vogelvangster had de vogels dom weg uit de netten getrokken. Herhaaldelijk brandt men bij de lokvogels ook de

In beslaggenomen klepkooi.

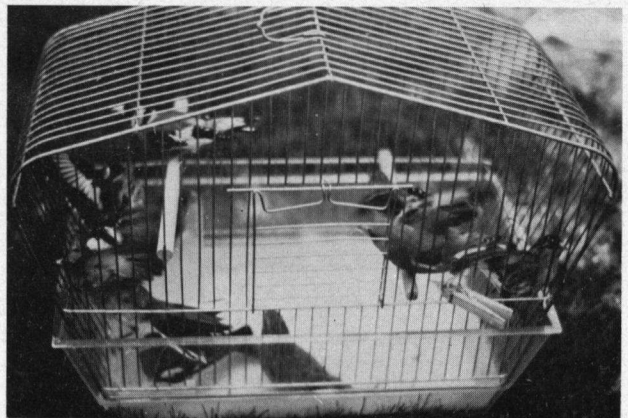
ogen nog dicht, omdat de primitieve vogelvangsters in hun onnoztheid geloven dat ze daardoor beter zullen zingen. Om de pupillen eerst voldoende te kunnen vergroten, zodat men de vogels beter blind kan maken, worden zij eerst in speciale kooitjes opgesloten, die men met een linnen doek donker kan maken. Zulke kooien worden door vele dierenhandelaars in de grenszone openlijk te koop aangeboden. Maar ook in allerlei andere opzichten zijn talloze dierenhandelaars de vogelvangsters ten dienste. In één winkel in Kerkrade lagen in oktober 1977, tegen het hoofdvangseizoen, 150—200 Japanse mistnetten, slagnetten, klepkooien en flesjes met vogellijm te koop. Daarmee zijn wij bij het kernprobleem van de vogelvangst. Tot zo lang het geoorloofd blijft vogelvangmiddelen te verkopen zal het met de beste wil van de wereld niet geluk-

ken de vogelvangst te beperken of af te schaffen. Wat helpt dan het vangverbod, als de vogelbeschermers werkeloos moeten toezien, hoe de pas gesnapte vogelvangsters onmiddellijk weer nieuwe mistnetten, klepkooien, slagnetjes en lijmstokjes kunnen aanschaffen?

Daarbij komt dat ook in Nederland, Duitsland en België de opgelegde straffen gewoonlijk veel te laag zijn. De hoogste straf, welke in Nederland is bepaald, bedraagt f 300,—, bovendien kan het gerecht bij geval van herhaling tot één maand gevangenisstraf eisen. Als men zich bedenkt dat voor één zangvogel reeds f 60,— tot f 100,— wordt geboden, komen die 'straffen' als belachelijke 'bedrijfskosten' voor, die elke vogelvangster van het begin af aan daarbij in kan calculeren.

De in Duitsland opgedane ervaringen bewijzen dat het echter niet voldoende helpt om de hoogst mogelijke straffen te verhogen. Daar werd drie jaar geleden een nieuwe natuurbeschermingswet van kracht die er in voorziet dat vergrijpen tegen de vogelbeschermingsbepalingen met geldstraffen tot 50.000 D.mark (ongeveer f 55.000,—) opgelegd kunnen worden. De daadwerkelijke opgelegde straffen liggen echter gewoonlijk slechts tegen een bedrag van ongeveer 200 D.Mark. Hierdoor zijn de Duitse vogelbeschermers aangespoord een boete-catalogus samen te stellen, waarin voor elke overtreding van de Natuurbeschermingswet een nauwkeurige straf vastligt.

Tevens kan de vogelvangst beperkt worden indien het houden van alle inlandse vogelsoorten verboden wordt. Een dergelijk verbod werd drie jaar geleden in Duitsland van kracht. Dit had echter vrijwel geen uitwerking, omdat het niet voor gekweekte vogels geldt en voor die vogels die men reeds vóór de instelling van het verbod in bezit

In beslaggenomen 'wildzang' kort voordat ze vrijgelaten werden.

had. Daarom is het van groot belang dat alle in gevangenschap verkerende vogels achterhaald en geregistreerd worden. Op een vastgesteld tijdstip kunnen er dan in het geheel geen beschermde vogels meer gehouden mogen worden. Daarbij zouden gelijklopende wettelijke regelingen in Duitsland en de Benelux-landen natuurlijk aanzienlijk in vereenvoudiging van de aanpak van dit probleem kunnen bijdragen.

In beginsel zou niemand het houden van vogels mogen verbieden. Het grote aanbod van in gevangenschap gekweekte vogels biedt echter een voldoende vervanging voor 'wildzang', die men beter in de vrije natuur kan gadeslaan.

● Eugen Tönnis, Rubensstrasse 18, 5132-Ubach-Palenberg, Deutsche Bundesrepublik.

Een Heggemus, waarvan de vogelvangerv bij het uit de mistnetten halen de kop heeft afgerukt.

Viele Millionen Singvögel getötet

pl. Eupen/Aachen,
11. November

In den letzten fünf Wochen haben sich an der belgischen Grenze bei Aachen 70 000 Meisen, Finken, Drosseln, Rotkehlchen und Amseln in feinen Seidennetzen von Vogelfängern totgezappelt.

Die Vogelfänger waren gestört worden und konnten die Vögel nicht rechtzeitig aus den Netzen holen, um sie dann als Delikatessen zu verkaufen. In Belgien und Holland wurden in diesem Jahr vier Millionen Singvögel getötet, schätzen Experten.

Viele Singdrosseln wurden Opfer der Vogelmörder

Krantenbericht uit Bild Zeitung, 11 november 1977 (frontpagina!) Of de vermelde getallen nu juist zijn willen we nog in het midden laten. Dat er aan de toestanden, die thans nog aan onze grenzen heersen, zeer spoedig een eind moet komen moet als zeer urgent beschouwd worden.

Pinda-etende Kauwen

Iedere winter staat in onze achtertuin (10 bij 8 m.) op 8 m van het huis af een voerpaal, waarop een plank van 160 cm², 2 m boven de grond. Nu heb ik dit jaar van een hoek van de plank naar een andere hoek een pinda snoer gehangen van 80 cm lang. De afstand van de plank tot de dichtstbijzijnde pinda is 25 cm. Regelmatig hadden we al gezien dat Kauwen op een ander dwars door de achtertuin hangende pinda-snoer probeerden te balanceren om zo te trachten een pinda te bemachtigen, hetgeen tot nu toe niet is gelukt. Op 24 oktober 1977 zag ik iets wat geheel nieuw was voor mij. Op de voerplank zal een Kaur die vol interesse naar het pindasnoer wat aan de plank hing zat te kijken. Eerst probeerde hij of hij door zich over de rand van de plank

naar voren te buigen een pinda te pakken kon krijgen, dit lukte niet omdat hij op het kritieke moment het evenwicht verloor en van de plank af moest vliegen om niet te vallen, totdat hij waarschijnlijk een goede inval kreeg; hij pakte het touw waaraan de pinda's zaten en trok het met een fore ruk omhoog, net zo lang tot de bovenste pinda de rand bereikt had waarna hij deze pinda met een van zijn poten vastpakte en zo de dop kapot kon pikken en de pinda op kon eten. Een en ander ontwikkelde zich zo dat nu enkele Kauwen zich van deze techniek meester hebben gemaakt, en als het rustig is binnen een 20-30 sec een pinda naar boven hijsen en opeten, op een naar mijn mening tot nu toe niet bekende zeer slimme manier.

● Peter de Knijff, Ahornstraat 15, Alphen aan de Rijn.